

večanje socialnih in gmotnih razlik med prebivalstvom, nekakšen sodobni azijski razvojni »Deja vu«. Omeniti velja še en pojav. Mjanmar je sorazmerno velika (676 000 km²) država. Prav tako ne sodi med prenaseljena azijske države, saj je gostota prebivalstva pravzaprav manjša od slovenske. A vendar se zdi, da sta sobivanje in medsebojna toleranca ljudstev v nekaterih delih Mjanmara nemogoča. Izpostaviti gre demografsko kompleksnost in nasprotja, ki izhajajo iz verske raznolikosti ter s tem povezanim nasiljem večine nad manjšinskimi ljudstvi. Posledica se že več let kaže tudi v begunskih tokovih tako na zahod kot proti jugovzhodu. Ti begunski tokovi so tam prisotni že več let, a jih Evropejci do leta 2015 nismo razumeli ali hoteli razumeti.

Na koncu vodnika avtorica opiše 9-dnevno priporočeno pot, ki je odlična kombinacija časa, porabljenega za potovanje in pridobljenih vtisov o Mjanmaru. Vse to vodniku izdatno poveča uporabnost.

Sklenemo lahko, da je vodnik več kot dobrodošlo geografsko in popotniško delo v slovenskem knjižnem prostoru. Odkriva nam velik del Jugovzhodne Azije, ki ga slovenski popotniki prevečkrat obidem in v splošnem premalo poznamo. Pomemben je tako tako za laično, kot za strokovno javnost. Na nevsiljiv način vodnik s povezovanjem strokovnih vsebin s splošnimi tvori nadvse uporaben popotniški vodnik, kot tudi geografski prikaz države.

Matej Ogrin
Oddelek za geografijo, FF UL

Ilešičevi in Melikovi dnevi 2015: Novosti geografske stroke in izobraževanje oseb s posebnimi potrebami

V organizaciji Oddelka za geografijo Filozofske fakultete v Ljubljani, Oddelka za geografijo Fakultete za humanistične študije na Primorskem in Zveze geografov Slovenije je 25. in 26. 9. 2015 v Kopru potekalo tradicionalno geografsko izobraževanje Ilešičevi in Melikovi dnevi. Seminar je bil poleg novostim geografske stroke posvečen tudi izobraževanju oseb s posebnimi potrebami, torej aktualni problematiki celotnega izobraževalnega sistema. Strokovno društvo, ki je na enem mestu zbralo številno (preko 120) tako znanstveno kot učiteljsko občestvo, sta gostili Fakulteta za humanistične študije v Kopru in OŠ Koper.

Program je bil skrbno izbran, pester in vsebinsko zaokrožen. Prvi dan so se zvrstila številna aktualna predavanja s področja znanstvene in šolske geografije ter udeleženci smo lahko izbirali med dvema strokovnima ekskurzijama (Luka Koper in mesto Koper). Drugi dan seminarja smo bili deležni še preostanka geografskih novosti. Da smo nekoliko pretegnili ne samo možgane, temveč tudi okončine, pa smo se s pomočjo mobilnih naprav podali še na terensko delo s kartiranjem prepek za gibalno ovirane v izbranem delu Kopra.

V razstavnem prostoru si je bilo moč ogledati plakatno razstavo o spremembah na klifih na slovenski obali ter razstavo učil za slepe in slabovidne. Slovesni del druženja je v petek zvečer

zaokrožila podelitev priznanj najbolj zaslužnim s področja geografije v zadnjem obdobju.

Zajemanje podatkov o ovirah za gibalno ovirane z uporabo mobilnih naprav (foto: Blaž Repe).

Številčna udeležba na seminarju kaže, da med učitelji geografije vlada veliko zanimanje in želja po dodatnem strokovnem usposabljanju, ne samo pedagoškem. Ideja o skupnem seminarju raziskovalne in šolske geografije se je pokazala kot dobrodošla novost, ki odpira nove možnosti sodelovanja in predvsem še večjo uporabno vrednost geografske stroke.

Kristina Šturm,
OŠ Milana Šuštaršiča